

[Ulla Worm.]

gerne høre, hvad ministeren mener om det. Skal det præciseres stærkere over for børnepædagogerne, end det hidtil er sket, at dette ikke er betimeligt, eller hvad mener ministeren?

Socialministeren (Eva Gredal): Den udvikling, der har fundet sted i de sidste mange år, er udtryk for, at det pædagogiske indhold i børnehavearbejdet må anses for det helt centrale, således at ophold i en børnehave kan blive et værdifuldt supplement til barnets eget hjem.

At man anskuer børnehavearbejdet ud fra en pædagogisk synsvinkel, betyder, at der må lægges vægt på at styrke og udvikle barnets personlighed og hjælpe det frem til egen fri udfoldelse. Jeg vil gerne understrege ordene „egen fri udfoldelse,“ der er et udtryk for en afstandtagen fra, at børnene skal tvinges til at underkaste sig pædagogernes opfattelser. Det centrale i det pædagogiske arbejde må være det igangsættende.

Nu er det — og det tror jeg alle, der har med pædagogisk arbejde at gøre, vil være enig med mig i — uhyre vanskeligt at drage grænsen mellem en igangsættende og en målrettet pædagogik. Grænsen er der imidlertid, hvor vanskelig den end er at drage, og hvis den overskrides, må de ansvarlige for en institutions ledelse og drift, hvilket i første række vil sige den enkelte institutions bestyrelse i samråd med personalet, have pligt til at reagere.

På baggrund af de synspunkter, jeg har givet udtryk for her, mener jeg ikke at kunne besvare fru Ulla Worms spørgsmål med et klart nej eller et klart ja, idet det afgørende for mig må være den måde og den form, hvorunder spørgsmål af den omhandlede karakter i de enkelte tilfælde tages op til drøftelse.

Jeg må derfor henvise til at tage de rejste problemer op til overvejelse i de kompetente lokale organer i overensstemmelse med de retningslinjer, jeg har skitseret. I øvrigt forekommer det mig, børnenes alder taget i betragtning, at være nok så komplicerede problemer, der har været ønske om at tage op til diskussion.

Samtidig vil jeg sige, at der under børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn er nedsat et udvalg, som for tiden er ved at

udarbejde en vejledning om det pædagogiske arbejde i daginstitutionerne, og jeg vil drage omsorg for, at de problemer, fru Ulla Worm har rejst her, indgår i udvalgets overvejelser.

Ulla Worm: Jeg vil gerne takke ministeren for den sidste udtalelse om udvalget, der er nedsat af det pædagogiske nævn, og om, at ministeren vil drage omsorg for, at mine spørgsmål her bliver draget ind i overvejelserne. Vel er jeg fuldstændig enig med ministeren i betimeligheden af den pædagogiske påvirkning af børnene i børneinstitutionerne, men det, jeg har vist i mit eksempel, synes jeg var meget langt fra det, der var Frøbels grundtanke.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Edele Kruchow* til statsministeren:

„Mener statsministeren, at det er betryggende for offentligheden og i overensstemmelse med folkestyrets idé, at en af et offentligt råd valgt amtsborgmester bør være i stand til at fortsætte i sit hverv en valgperiode ud uanset et mistillidsvotum fra det råd, der har valgt ham?“

Skriftlig begrundelse.

Amtsborgmester Poul Stochholm har i forbindelse med røret omkring revisionsberetningen for amtets regnskaber for finansåret 1970-71, der viser, at regnskabsførelsen har været utilstrækkelig, udtalt til offentligheden, at han ikke ville vige for et sådant eventuelt mistillidsvotum.

Statsministeren (J. O. Krag): Ja, jeg havde egentlig foretrukket, at fru Edele Kruchow havde stillet dette spørgsmål til indenrigsministeren, men jeg forstår, at fru Edele Kruchow lægger så stor principiel vægt på sit spørgsmål, at hun ønsker det besvaret af mig, og så står jeg naturligvis til tjeneste. Normalt tror jeg nu nok, det er rigtigt, at et spørgsmål, der vedrører en ministers fagområde så direkte, som dette gør, bliver stillet til pågældende minister.

Jeg vil gerne sige til fru Edele Kruchow, at amtsborgmesteren i Københavns amt efter alt, hvad jeg har kunnet få oplyst, ikke har modtaget noget mistillidsvotum i sit råd. Men det er klart, at man kan tænke sig